

REGÉLŐ.

Pesten csötörtökön junius 22^{kén} 1837.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítékátalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

A' szemüveg.

(Folytatás.)

Kötelességének érzé már most az ifjú Bálint észrevételeit Esztike felől bátyjának halasztás nélkül fölfedezni, és szándéka kivitelére tanácsát, vagy is inkább egyezését kérni. De mint elhült bele, midőn terveit nagybátyja egyrül-egyre felforgatá, 's bölcse tanácsát szándékának megmásításában fejezé-ki. — 'A' legtisztább engedelmeség részemről, 's im! még utóbb rabja leszek! — gondolá Bálint, 's az öreg ur által előhordott okoknak szárazságán rágódva, kedvetlenül távozóék szobájába, hol tán életében először merült mély gondolkodásba. Végre fölpattant székéről, 's föltevé magában, hogy azonnal barátjához siet, kinek fölfedezvén kellemetlen körülményeit, tanácsát kéri.

Elment. — Azonban az utszán menet-közben ismét a' régi élénkséggel 's vidorsággal tekintgete az itt-ott, 's valóban csak ritkán előtűnt, és mellette elsuhanó szépek kalapjai alá, valljon nem láthatna-e kék szemeket, szőke fürtöket, 's vidám arcot, mellyek tán tetszését nyervén, lemondana Esztiről, 's ujjabb szándékával állana elő ismét nagybátyjánál. De hijában! kis városban minden kevesebb, 's így a' szépek is kevesebbek. — gondolá Bálint — 's e' közben barátja lakához érkezék. — Szívesen fogadtatott, csak hogy barátja legelsőbben is szokatlan kedvetlenségének okát tudakozá, mellyre Bálint előterjeszté azt, 's utána nagy és — hosszú ah!-t, millyet kárvalottak szoktak ejteni — sohajtott. Barátja erre nagyot nevetett, 's miután már eléggé kikaczagta magát, jöhetne csak szóhoz, elmondani, hogy ő nagy bátyjának bizonyosan vágytársa kívánczik lenni. Bálint előtt ez homályosnak tetszett, 's barátját kéré, hogy magát érthetőbben fejezné-ki. Elmondaték tehát most minden, midőn kiviláglék, hogy az öreg Szálkay már régóta szerelmes Esztibe, 's vele minél előbb össze is kelni szándékozik.

Képzeltetni a' hosszas kacajt, melly egy huzomban a' két ifjúnak ajakán hangzott. De ki ne is nevezhetne méltán, midőn hallja, hogy egy öreg ur, közel 60-dik évéhez, 17 évű leányba szeret, 's ezt némi hamisan vélt előjoggal (Praerogativ) a' fiatalabbak mellett gondolja gyakorolhatni! — „Igy van a' világ! Vén korunkban és zsölle-székünkben határozzuk-el magunkat arra, mit fiatal korban kell vala teljesitnünk“ — gondolák Bálint és barátja Réti. — „S ugyan már ki hitte volna — sohajta hősünk — hogy bátyámnak is illyesmí juthat eszébe? — Ezért tekintte ő olly rosz szemmel a' fiatal huszártisztre, kit még nem ismervén, Zenyéryéknél vágytársának gondolt.“

„S az összekeelési egyezésre a' szülék részéről — jegyzé-meg Réti — bátran is számolhat, mert mint hallom, Zenyéryék igen kedvelik, tannyival inkább, minthogy vele bizonyos jószág iránt osztályban vannak, 's így az egyesítés által az osztásban a' netalán támadandó pertől is menttek lennének!“

Hidd-el barátom — szóllt Bálint — nekem a' leány nagyon megtetszett: azért mindenképp rajta leszek, hogy bátyámtól, ha lehet — megmentsem. Gondolj valamit, ha segíthetnél! — Most mennem kell Zenyéryékhez: — ott leszek estig. Isten veled!“

Ezután kezét fogván, ismételt mosolygások után a' beszélt dologon — elváltak, 's Bálint sieté megtudni, mint érez bátyja iránt a' szép Eszti.

II.

Hiába minden fürkészés, minden sopánkodás, sőt néminemű szitkozódás is, sem föld, sem lég nem adá elő!

VÖRÖSMARTY.

Ohajta csengete-be Bálint Zenyéryékhez, 's aggó várakozással halla a' csak kétszeri csengetés után csoszogó lépteket, mellyeknek megszüntével fölnyittaték végre az ajtó. Senki sem vala honn: mert Zenyéryné, fija, és leánya, már korán reggel a' szomszéd faluba kocszitak, 's csak este lehetett őket várni az öreg házi urral, ki jószágait ment a' napokban megtekinteni. Bálint kénytelen volt várni, némileg boszongodva, hogy estig vagy reggelig kell még kinzatnia azon gondolattól, valljon Eszti nem látszik-e hajlani nagy bátyjának szándékára.

Végre beestéledett, 's Zenyéryék még sem valának honn. Bálint lefeküdt, aludt, 's ugy tetszék neki álmában, mintha nagybátyjával párviadalra kelt volna; 's midőn már össze kell vala csapniok, bátyjának insurrectiobeli kardja hüvelyében maradt, 's hogy a' kardot

valamiképp fészkből kivonhassák, ő egy', 's bátyja másfelől húzogató, míg végre nagy erőködés után előrántaték, 's az öreg Bálint hosszan és szélesen a' kemény földre terült. — Így ő, tudniillik a' fiatal Bálint, két kardot tartva-fel győzelem-jelül kezében, el-tünt a' törődésen nyavalgó öregnek szeme elől. Erre fölébredt Bálint, 's álmát inkább nevetségesnek mint kárhoztathatónak tekintve, felkészült, 's egy órai séta után elindult Zenyéryékhez, hol megjelenése nagyon kedvesnek látszék, 's bemutatattván Zenyéry urnak, ezt minden szava kellemesen mulattatá.

Mig a' barátságos házi ur 's a' mama az udvar körül szénéztek, Bálint és Eszti bizodalmas beszélgetésbe merülve rövidíték 's kellemesíték azon órát, melyben távol minden tanútól keblök szelidebb érzelme nyájas és tiszta szavakban tündöklék. Volt alkalmá tehát most Bálintnak kifürkészni Esztinek bátyja iránti vonzalmát, melyben, szorosabban vizsgálva, nem vön észre egyebet pusztá tiszteletnél. Öröme a' leánykának viselete gerjeszte keblében annyi reményt, mennyi elegendőnek látszik arra, hogy egy szerelmes ifjút tarka jövődök bájos álmába ringasson. Csak most szemlélheté még Bálint hosszabb gyönyörrel, milly le nem irható báj ömlik-el Esztinek egész alkatán, milly égi fényben tündöklének szemei, melyek tiszta, ártatlan lelket tükrözének.

Azonban a' kellemes beszélgetést nem sokára kopogtatás zavarámeg, melyre a' terem ajtaja hirtelen föl pattant, 's egy barna lányka repült Eszti elébe, kitől amannak idvezlő csókjai barátságos örömmel viszonzottattak. Bálint bemutatatték, mire kölcsönös szerény meghajtás következett, 's közöttük most a' beszéd, tárgy-különfélesége miatt is, élénkebb kezde lenni. Jankát a' barna kis leányt, vidám természetű mindenütt megkedvelteté: de nem volt ritka még is olly női társaság e' kis városban, hol gyönyörű nevét irigységből vagy beszéd szükből, ne igyekeztek volna homályosítani. Bálint elemében lelé magát illy két élénk lélek között, kiket sem beszédben, sem maga tartásában nem korlátolt ama helytelen társalkodói feszeesség, melyet kellemetlen erőtetés szokott bélyegezni. Őket hajlékonyság, szerény simultság, 's lelki élénkség kellemesite. — Most a' házi nagy kertbe sétálva követék távulról a' két öreget, t. i. Zenyéryt és nőjét, 's észre sem vevék, midőn Bálintnak följebb érintett barátja, a' vidám Réti, közökbe lép, 's őket véletlen idvezli. Ő már rég bejáratos volt Zenyéryékhez, 's kedves vendége Esztinek. Hol ő jelen volt, vidámabb lön a' társaság; kedvelé a' művészetet, melyet vagy pártfogolva mozdíta elő, vagy éppen maga is gyakorla. 'S innét lön, hogy a' társaságot, melly gyönyörködve mulatá magát az angol izlésű kertnek kellemével, nem sokára egy tervvel lépé-meg, melly azonnal

pártoló keblekre lelt. Réti tudniillik, némi rokonságban állva Zenyéry ural, ennek közelgő névünnepét akará egy a' kertben tőlek előadandó színművel vidámitani. Meg lön az egyesség, 's köz akarattá vált egy vig darabnak betanulása. Erre a' kertben ékeskedő tágos mulatólak igen alkalmasnak látszék, 's most már ifjaink csupán a' színmű választásán töprenkedtek.

„Ezt Szálkay úr izlésére hagyjuk!” — szóllamlék-meg Janka, 's egy virágra fordítá setét szemeit, mintha éleglené már, a' mit mondott.

Bálintnak most hirtelen egy gondolat villant-meg agyában, melyet kivívni erősen eltökélé.

„Nagyon köszönöm e' bizodalmat — mond Bálint, a' mosolygó Jankához fordulva — csakhogy a' mű választásában inkább öregek izlésének kellene némileg kedveznünk; mert úgy hiszem, vendégeink nagyobb száma idős személyekből, Zenyéry ur koros barátjaiból álland; azonban ki mint jobbnak hiszi” —

„Csak azután a' darab rövid legyen; mert kicsinyben bizonyosan tökélyesebbek lehetünk, — 's illyeket úgy vélem, találhatni Kisfaludy 's Kovács Pál számos szeszélyes darabja közt!”

„Helyesen! — szóll közbe Bálint. — Engedjék-meg tehát, hogy ezen utóbbi szerzőnek „öreg kéroit” adhassuk!”

Erre Esztkie elpirult, 's egy pillantata elég volt, hogy tudassa Bálinttal, miképpen ő az említett darab célzását érteni látszik. Bálint e' zavarodást azonnal észre vevé, de gondolá 's erősen is kezdte hinni, hogy a' darab célzata, tudniillik az öreg legények kelletlen szerelmének megmutatása, habár ez hatásában még olly gyenge lehetne is, nem fogja Esztkie szívének hurjait fájdalmasan érinteni; azért azon mulékony arczszin-változást csak annak tulajdonítá Bálint, hogy az által eszébe juttatá Esztinek ismert agg imádóját 's lehető kérojét. Azonban a' választgatás sokáig nem tarta, 's elhatároztaték a' mondott darabnak előadandása.

A' készülétek leírásával nem terheljük az olvasót, 's belépünk egyenesen a' már érintett pavillonba, melyet ifjaink csinos színtermé változtattak, 's melyben az összegyűlt vendégek között nevezetesebbek: Szálkay Bálint táblabíró; Szemley Z. Titus nyugalmazott őrnagy — a' dámákra nézve pedig legkitünőbb volt Hangácsy Eulalia kisasszony, egy tisztos korosabb hajadon, de kit ifjak iránti vonzalma eddigelé el nem hagyta, 's még most sem áttallá magát valamelly társaságnak legszebb, legfiatalabb, leggyengébb virágai közé helyezni. Az illedelmes legkitünőbb mellék-nevet, nem csupán imént érintett tulajdonságai szerzék neki, hanem rendes emberi magosságot [tul haladó termete is.

A' karpit azonban felgördült; a' hallgatóság szem és fül volt,

amely kegyes részvel következményének természet legkisebbé sem háborgatva, áttérünk a' befejezési fordulat, ölelkezések, 's a' t. egy igen érdemes hallgatót, 's az egész egetek! „Elég már! hal, no várj!” — „Még meg!” — 's ha mindjárt maga a' hang felszállt, egy öregebb férfinak göresös kerek vetődése, 's ismét felkelése — elég Szálkay részéről a' játék nem igen kellemesnek látszott, legalább azok, kik őt körmindnyájan; mert a' hallgatóság ismerő. Azért tehát, bár titkon, könnyen kifejtet a' színi ifjú, unokaöcsése, 's az ennek keleti vonzalommal szimuláló leánya — Eszti anyja. Most már ismerni fogja az olvasó, mitani, az egész esemény fő-okát. — Nézők titkon nevettek; csak egyetlen egy önyösnek (indifferens), 's ezen egyetlenyének is könnyű okát adni; mert mint alább igen jó szemmel nézett egy időtől Szálkay szemekkel kedves unokaöcsésére. A' játékánított tetszés követő, melynek végén a' házának termeibe tértek. — Mig az ifjúkat 's ruháikat, elérkezék az éj, 's nem vendégek mindnyájan eltávoztak a' nyájas Szálkay által értesítették némileg a' pavillon kis időre Szálkay ur lakába is, 's nézzük, nyugalmát késő éjszakán. — Volt mit hallgatni a' színi etiquette-ről, 's más egyéb, szabályokról, melyeket Bálint, ki nagy nagybátyja báját — mosolygva czáfolyányos kacagva ügyében vigjátékjokat vigabátyjának — az álm karjái fogák-fel.

(Folytatása következik.)

HÁZAI HIRLELŐ.

A' sinesodása. A' folyó évi majusnak egyik sabbátváltétem után Sz. Fejérvárra, kedves szülő viszonyaira emlékezvén, visszagondolék, mily nagy magyar ország egyéb lakhelyei között. Királpompás épületeibe, koronát tűzött fejükre, or-

meny ügyeinek a' játék n kintetvén, a' darab folya ennek végéhez, melyben csaknem kétségbe ejténél-publicum figyelme meg hangzék a' hallgatók köz meg nem ismertetné is a' rángatózásai, majd szél gé mutatják, hogy az öre lemesen végződék. Így g zelebbről ismertek, 's így sökből vala összegyűlve. ték e' zavarának oka; mert léhez olly nyájason 's olly volt, a' vidám kis szöke vagy legalább helyesen gy melyek sajnálkoztak, m előtt látszék a' dolog köz Eulalia kisasszony vala. E látni fogjuk, Eulalia nem urra, de talán annál jobb kot azonban közösen nyil vendégek ismét Zenyéry u jak rendbe szedhetek mag sokára szíves bucsú után a házi urtól, ki az öreg Sz ban történt zavarról.

Térjünk most már eg mi háborítja-meg ujlag r lani legelsőbbben is az ifjú a' finom érzést illető szin hahota között érté most meg, lefeküdt, 's még eg bá tett zavarodásán nagyb (F

Székesfejérvár e esendes estvén értem hossza lótföldemre. Hazám nevezete diésőn fénylett hajdan e' váro lyokat 's királynékat fogadott

szágos tanácskozások 's békekötések zengének benne: — és most — o! az idő még dicsőségének romait is eltemeté; a' külső 's belső bitorlók feldulták a' jobbaknak készítményeiket. — Változás alá van vetve minden e' földön! — Így töprenkedve közelíték a' megye házához, hol éppen akkor végzék a' hangások egyik műdarabjokat. Számos fiatalok öregekkel keverve mozgának itt; mások ültek, vagy kétlegujabb divatú lámpa fényénél rejtvényes susogás közt fel 's alá járdogáltak. A' téres tiszta piac és a' csinos kis séta nagyon meglepett, mert ez egészen a' mostani izlés szerint készült. Gróf Saint-Quentin, a' derék generál ur, volt ennek létesítője, ki katonai miveltségét és tehetségeit békes időkben is hasznos munkálatokra fordítja. Már is sok városi környek neki köszöni csinosbulását. Hallám, hogy mióta hivatalánál fogva itt tartozkodik, a' polgári kórházat olly karba helyezteté, hogy akárki is örömmel szemlélheti. A' sós tó felé hosszú sétát készíttetett; a' papi nevendék-háznak tetszetősb külterét is ő eszközözlé. A' szép példa utáználakat vont maga után, és így sokan vetélkedve csinosíták házaikat. Közéletben egy szépítő 's csinosító küldöttség vagy is társaság álla-fel, melynek munkás tagjai fáradhatlanul ültetik-ki folyónknak eddig pusztán hagyott partjait, javítják az utakat 's a' t. — Mind ennek pedig, mi különös figyelemre méltó, (a' városnak terhe nélkül) indítója vagy létrehozója a' tisztelt generál ur. Ő t. i. bálokat adatott, a' vagyonosokat önkényti ajánlatokra buzdítá és felszöllítá, — 's az ezekből gyűlt pénzeket mind illy czélirányos intézetekre fordítá. — Szándéka (mondják) a' nagy vásárállást is elrendezni, és pedig tetemesb költség nélkül. Halával és kitüntető tisztelettel is viseltetnek iránta a' városbeliek; nevezetesen a' város előjárói őt dicséretes fáradozásaiért elsősbben a' polgároknak, későbbben a' hatvanosoknak sorába iktatá. — Ezeket mind más napon tudám-meg egyik barátomtól, valamint a' tegnapi hangászatnak is okát, mely iránt csak ezen észrevételeim vannak, hogy 1) a' hangászoknak nem kellene olly közel egymáshoz ülni, mivel különben egyik műszernek hangja a' másikéét fojtja-el. — 2) Ha már a' közönség e' nyilvános mulatságot estvére hagyja, azt nem a' nevezett ház körül, hanem más helyen, mely talán a' muzsikai szerek hangjára is alkalmasabb volna, gyakorolná.

G — Y.

KÜLÖNFÉLE.

Orleansi herczegné gyémántjai. — Parisban a' mult hónap elején rendelések tétettek, hogy Bécsben négy millio frankot érő gyémántok 's egyéb drága kövek vásároltassanak, és azokbul a' parisi művészek az orleansi herczeg menyasszonya (most már hitese) számára, ékességeket készítsenek.

Alvó tolvaj. — Egy parisi kalmárné kevés idő előtt, midőn reggel boltjának felzárásával foglalatoskodnék, abban erős hortyogást hallott; mire ő hirtelen öszvehivta szomszédjait, kik egy embert találtak az íróasztal alatt mély álomba merülve. Miután őt felébresztették volna, azon vallomást tevő, hogy estve a' boltba lopódzott, onnét némi portékát elidegenítendő: a' bezárás előtt azonban nem találván alkalmat szándékának végrehajtására, 's éjjel a' bolt-ajtó feltörését sem eszközölhetvén, sorsára bízta jövőndőjét, 's unalmában borszeszszel töltött edényben álló gyümölcsöket evett, melyek nem sokára mély álmot okoztak neki.

Nagy lelkűség 's feláldozás. — Egy házfedő cserepes minapában elszédülvén legördült, 's egy ideig az ereszsatornához kapaszkodott: de lát-

ván, hogy előbb utóbb kifogyand erejéből, a' földön állókra lekiáltott, hogy onnan távozzanak-el. Az udvarba dolgozók földre ugrottak, 's nem sokára a' még esésében is „vigyázzanak!” kiáltó házfedő öszvezuzva a' földre esett. Végös pillanataiban mesolygva mondá társainak: „én csak magános ifjoncz vagyok, de itt alant tudtomra tiz házas férjfiak valának!”

Néger rabszolgák. — Bostonbul írják, hogy egy fiatal ember rövid idő előtt Georgiába utazott, hol szerencse és szorgalom által nagy vagyont szerze magának. Ekkor elhatározá, hogy csendes visszavonulásban tölteni életének hátra levő szakaszát; 's azért Vermont nevű kis városkába költözött, hogy ott lakására nézve megtegye a' szükséges rendelkezéseket. Azonban alig hajtá ezeket végre, már is megszűnt éldelni szerencséjét; egy veszélyes betegség következtében t. i. kevés nap mulva kiadá lelkét. Három férjfi testvére, az eltörlési társaságnak (Abolitionssgesellschaſt) mindannyi tagja Bostonban, lön nőtelen bátyjok örököse. A' reájok maradt vagyon között sok rabszolga is találkozott, kiknek sorsa javítását kíváná végrendeletében a' megboldogult. Kérdeztetvén tehát testvérei a' rabszolgák jövőndő állapotjuk felől, a' legidősebbik azt felelé, hogy azok egy jó ismerőznek, ki velek emberi módon bánand, adattassanak-el, mivel a' felszabadított Négereket illető törvények olly fenytők, hogy amazoknak felszabadításuk által a' boldogult testvérnek végös kívánságát éppen nem teljesitenék.

Udvarias tolvajság. — „Kedves ur! Kegyednek ismert műértelme tekintetéből az ide mellékelt miniaturát visszaszolgáltattjuk. Mi a' szelenczét illeti, mellynek az disztiménye volt, azt kegyed alkalmasint nem fogja többé látni, mivel vélekedésünk szerint mi annak belső becsével jobb ismeretségben állunk.” — Ez volt foglalatja azon levelkének, mellyet minapában egy a' Louvre képterméből visszatérő parisi könyvkötő talált vala zsebében, mellyben drága szelenczéjét hasztalan keresé. — „Bizonyosan — szólt a' kárvallott — akkor oroztatott-el szelenczém, midőn Schiffernek „az emberi nyomorúság” felségese festvénye előtt mely gondolatokba merülten állék.

Nap bálványa Peruban. — Midőn a' Spanyolok Cuzco-t, Peru városát, elfoglalták, a' nap tiszteletére aranyból készült 's egy templomban felállított bálvány — Maneco Serta de Laquicano castiljai nemesnek esett zsákmányul. Ez szenvedélyes játékos levén, és a' nagy bálványt magával hordozni restelvén, azt következő éjjel eljátszotta. Innen van az ismeretes mondás: „eljátszotta a' napot, minnek előtte felkelt vala.”

Mértékletességi társaságok. — Az észak-amerikai egyesült statusokban mintegy 10 évvel ezelőtt jutottak létre a' mértékletességi társaságok, mellyeknek száma 's hasznos sikere azóta csudálatosan nevededik. Az első 1826. esztendőben Massachusettsban alapítottat; nem sokára elterjedtek azok az egyesület többi statusaiban is elannyira, hogy jelenleg csupán New-Yorkban 800 illy nemű társaságnál több áll-fenn. A' munkások osztályából számtalan ember kapcsolá magát azokhoz. Sokan megszűntek munkáaiknak szeszes italokat adni, 's ezek még is a' hajdanihoz hasonló szorgalommal folytatják dolgaikat. Legnagyobb sikerrel hatott ezen egyesületek befolyása a' matrózok életmódjára, kik a' grog nevű erős italt az előtt olly szenvedélyesen kedvelék, hogy az esztendei fizetésök egyik részét évenként megemészti vala. Mai napon 400 tengeri hajó is kiindul az egyesült statusok kikötőiből a' nélkül, hogy egy csep szeszes italt vinnének magukkal. Átlátják t. i. matrózaik, hogy egy facsésze meleg kávé sokkal előbb 's állandóbban helyre állítja lankadt

erejeket. A' mértékletességnek ezen előhaladása miatt a' kárbiztosító egyesületek azon hajókra, melyek szeszes italt nem hordoznak, a' biztosítási taksát 50/0 szállíták-le. — Az elnök parancsának következtében a' whisky kiosztása a' katonák között szorosabb határok közé szorítottatott, melynek tökéletes eltöröltetését a' hadi kormány javalatba is hozá. — Az egész népességre nézve szintén jótékony befolyása volt ezen egyesületeknek. A' kormánynak benyújtott tudósítások szerint t. i. az idegen országokból bevitt szeszes italok mennyisége már több év előtt 1.117.718 gallonnal megkevesedett, melynek ára 3.000.000 forintot tesz. — Nem különben azoknak készítése a' belföldön 2.000 000 gallonnal megkevesedett.

Asszony-utazók társasága. — Bostonban Északamerikában egy nőnem-társaság alakult, melynek fő célja Európa's a' napkeleti országok nevezetes városainak meglátogatása. Ezen ritka's minden esetre érdekekkel teljes karaván, a' mult évi szeptemberben elhagyá egy tisztes angol pap's ennek hitese vezérlete alatt hazáját. Az utazás ideje két évre fog terjedni.

EMLEKMONDÁS.

R e m é n y.

Édes remény! te isteni ajándék! Velünk,
Ha kín fenyeget is, állhatatosan megmaradsz!

VIRÁG után —

Vak szerelem.

A' szerelem mindig vak; van szemfénye, de nem lát;
Hol vermekbe bukik, hol tövisekbe akad.

VITKOVICS után K. H. K. J.

A' zsarnok a' legnagyobb szerencsében sincs soha is megelégedve; mert azon pillanatban is retteg, midőn nagyságának gyümölcsét éldeli. Minden gyönyörűségénél halál félelme győtri, és mit sem hagy neki, mint gazdag nyomorúságot izlelni.

GELLÉRT után S. Karolina.

Maximák. Három bilinesel különös erővel az élethez: — a' mult, jelen, és jövőndő félelme.

Erénytelenség csak őszi árnyék, melly távol jár a' valótól.

A' hiú remény csak pelyh, melyet legkisebb lenge szél is emel.

CSERNYÁSZKY.

Be t ű r e j t v é n y.

B-vel bélyegzem a' vitézt, midőn a' harcz mezején
Szembe száll és győzedelmet vív-ki daczos ellenén.
G-vel neme a' fedélnek, majd keríti házadat,
Gyakran ékesítet vele kert körét, udvarodat,
S-sel láthatss igen gyakran árulók nagyobb terén,
Béke's háború idején hősök tanyázó helyén.

VERES.

Előbbi rejtvény: Dad.

Kérelem. Fogytára járván a' jelen fél esztendő, mind budapesti mind vidéki t. olvasóink kérttetnek, hogy e' lapoknak jövő fél évi járátása iránt már most méltóztassanak megtenni rendeléseket.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiazcon alul a' Duna partján, 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.